

3.

Piotr Janas

Bez tytułu, 2011

Cena wylicytowana: 32 000 zł

olej, lakier/płótno, 200 x 140 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'PIOTR JANAS | 'untitled' | 2011'

Podatki i opłaty

- Do kwoty wylicytowanej doliczana jest opłata aukcyjna. Stanowi ona część końcowej ceny obiektu i wynosi 18%.

Esej

„Obraz przedstawia miłosną relację miękkiej, cielesnej formy z czymś twardym i ostrym. Obie te formy wzajemnie się przenikają i współkształtują, tworząc rodzaj trudnej koegzystencji, połączonej razem w tanecznej pozie”. Piotr Janas

Obraz Piotra Janasa „Untitled” z 2011 roku był częścią indywidualnej wystawy artysty w londyńskim Institute of Contemporary Arts. Na wystawie Janas prezentował prace, na których amebiczne formy przypominały narządy, płyny ustrojowe i różne części ciała. Kontrastowały one z twardymi, przypominającymi maszynę mechanizmami. Efekt pozornego ranienia i przebijania zmiękczały kolory nasyczonego różu lub soczystej czerwieni, zaakcentowane mocnymi i gwałtownymi pociągnięciami pędzla. Przenikanie się elementów obrazu tworzyło wrażenie głębi. Janas w swojej twórczości nawiązuje do poetyki surrealizmu, tworząc abstrakcyjne kompozycje, które łączy z fragmentami rzeczywistości. Stach Szablowski podkreślał: „Gdyby prace Janasa nie były podpisane, można by go łatwo wziąć za zapomnianego surrealistę z lat 40., jednego z tych mrocznych wizjonerów, którzy opuścili świat rozpoznawalnych przedstawień, by zagłębić się w obszary wyobraźni”. Jakub Banasiak natomiast nadał Janasowi miano prekursora młodych polskich neosurrealistów, których określa jako „zmęczonych rzeczywistością”. (za: <https://culture.pl/pl/tworca/piotr-janas>). W malarstwie Janasa swoją ważną rolę odgrywa również przypadek. Efekty ściekającej farby, nieregularne kształty plam często powstają przez wylanie jej na powierzchnię płótna. Artysta opowiadał: „Ciekawy jest dla mnie moment przemiany, kiedy farba łądząco przypomina jakąś inną substancję i jak dobry aktor na scenie zamienia się w bohatera tak, że widz zapomina o tym, że jest to tylko aktor i zaczyna mu wierzyć”. Powstające w ten sposób obrazy łączą w sobie figuratywność i abstrakcję, są organicznie miękkie, a równocześnie zawierają w sobie geometryczne ostrości. Dekoracyjnie piękne ocierają się o estetykę kiczu, w tej samej chwili niepokojąc głębią znaczeń.